הבאיה ישרש יעקב

Lövöbe tekintünk – Ajelen nagyon szomorú – Lehetne
még szép jövő? – [illegible] Egészen vigyázban vagyunk,
mint reméltetünk mint emberek, mint szidók?

Tudjátok mi a jövő? Azt hiszitek, hogy jövő alatt értjük, hogy
holnap, egy év szülva már nem kiszkódünk? Kik nyszülött
gyermekek bölcsője mellett álltalat, ti tudjátok, mi a jövő!
Anyák, kik elökör ölettik kebbükre a szeszemet, apák, kik elökör
mézek törczük hajtására – emlékezzetek arok, mind legszentett
ezért váltott ki a jövő gondolata – Nem önmagatokra gondol-
tatok, a jövőre, melyért bárminé harczra voltatok készek. –
Kedvián a fejfa [illegible] Tettünk-e mi valamit a jövőnk?
Igen, de a jelen elpusztitott mindent – Ujból kell
kezdenünk [illegible]
[illegible]
[illegible]
A szertfeldön csupa szemes dagfa [illegible]
volt, nem kellett oltani – mélenk folytan ezek oltani
bevésni kell, mint idegen a szellem, mely elapszematéinkat
áthatja. – Mit kell tennünk? [illegible]
[illegible]
Ime, van szekunk [illegible]
Lépegyünk – a zsidizáj ösi kültérége – Tanitsátok gyer-
mekeitektek – Készitsétek elő a jövőt – Gyüjtöttetünk –

1918 december hó.

ció 12 órakor.

nda, Budapest.

E héten volt a [illegible] ajnaka –
Hajnalodni fog – Dinőlen [illegible] –
Dicső az [illegible] –

Ugyanet 1918. XII/28

[illegible]

A mi vidékünk nem alkalmas a füge termelésre; nagy óplás, melegetés kell hozzá, s gyűrhölcsöt is termel, ha rügyezéskor a virágrejtő nyílásába egy csöpp olajat cseppentünk!

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

Ven/3/193